

Žaloba podaná dne 8. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice**(Věc C-163/05)**

(2005/C 132/37)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2005 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Ramónem Vidal Puigem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/7/ES⁽¹⁾ ze dne 18. února 2002, kterou se mění směrnice Rady 96/53/ES, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
2. uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení této směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 9. března 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 67, s. 47.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství**(Věc C-165/05)**

(2005/C 132/38)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2005 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Gérardem Rozetem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že uložilo ve svých právních předpisech získání pracovního povolení pro státní příslušníky třetích zemí, kteří uzavřeli sňatek s migrujícími pracovníky Evropské unie, a tím, že neuvedlo své právní předpisy do souladu s právem Společenství, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 11 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾,
- uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Článek 11 nařízení č. 1612/68 stanoví, že manžel nebo manželka a děti mladší 21 let nebo závislí na státním příslušníkově členského státu, který vykonává na území jiného členského státu zaměstnání nebo samostatně výdělečnou činnost, jsou oprávněni k přístupu k jakémukoli zaměstnání na celém území stejného státu, a to i pokud nejsou státními občany žádného členského státu.

Právo pracovat je bezpodmínečné a znamená, že po manželi nebo manželce nebo jinému členu rodiny, který je státním příslušníkem třetí země, nemůže být požadováno, aby žádali o nebo získávali pracovní povolení pro to, aby měli přístup k zaměstnání, vzhledem k tomu, že by to mělo za následek podmínit toto právo předběžnou dodatečnou podmínkou, která by byla v rozporu s výslovnými ustanoveními výše uvedeného článku 11.

Lucemburští státní občané nemusejí mít pracovní povolení pro to, aby měli ve velkovévodství přístup k zaměstnání. V důsledku toho je uložení takové povinnosti státním příslušníkům třetích zemí, kteří uzavřeli sňatek s migrujícími pracovníky Evropské unie, v rozporu s článkem 3 nařízení č. 1612/68.

Vnitrostátní právní rámec nemůže ponechávat žádnou pochybnost nebo nejasnost nikoli pouze, pokud se týká obsahu uplatnitelné vnitrostátní právní úpravy, ale také pokud se týká formální hodnoty této právní úpravy.

Neslučitelnost vnitrostátních právních předpisů s ustanoveními Smlouvy, dokonce přímo uplatnitelnými, může být s konečnou platností odstraněna pouze závaznými vnitrostátními ustanoveními, která mají stejnou právní hodnotu jako ustanovení, která musejí být změněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2